ÇOCUK HAFTASI

EN İYİ ÇOCUK MECMUASI

BU SAYIDA:

HAYAT BUDUR

(HİKAYE)

Sayı: 17

50 Krş.

Dünyanın 4 Köşesinden

KORKTUĞUNUZ ZAMAN NEDEN TÜYLERİNİZ DİKEN DİKEN OLUR?

Bu, adrenalin maddesinin, vücudü bir dövüşe hazırlarkenki en garip tesirlerinden biridir. Bu maddenin etkisi olduğu, yapılacak suni bir enjeksiyonla da kolaylıkla ispat olunabilir. Bu enjeksiyon, vücutteki tüylerin, tıpkı üşündüğü vakitki gibi diken diken olmasına sebep olur.

DÜNYANIN EN IHTIYAR CANLISI NEDİR?

«General Sherman» adında bir «Sequoia» çamı. Nebatat mütehassısları, Birleşik Amerika'da Kalifornia eyaletinde Sequoia National Park'ta olan bu çamın 3600, belki de 4100 yaşında olduğunu söylemektedir. Boyu 716 m., gövde çevresi ise 306 m. olan «General Sherman», aynı zamanda dünyanın en yüksek değilse de en iri ağacıdır.

60 GRAM MÜREKKEPLE KAÇ NOKTA ÇİZİLEBİLİR?

Yeryüzünün en büyük mürekkep imalâthanelerinden Sheaffer'e, bu suali cevaplandırabilmek için memurlarını seferber etmiştir. Neticede, ufak bir şişe Sheaffer'e mürekkebiyle (takriben 60 gram) hemen hemen 4.125.000 nokta çizilebileceği meydana çıkmıştır.

ÇOCUK HAFTASI
EN İYİ ÇOCUK MECMUASI

SAYI: 17 CİLT: 2
17 EYLÜL 1958

Sahibi ve yazı işlerini fiilen idare eden:
CELÂL DEMİRAY
Hazırlayan:
OĞUZ ÖZDEŞ
Yayınlayan:
TÜRKİYE YAYINEVİ
Ankara Caddesi No. 36
İstanbul
Telefon: 22 37 14
Basıldığı yer:
TÜRKİYE BASIMEVİ
İç mecmua: APA Ofset
Sayısı: 50 kuruş. Yıllık abonesi (50 sayı) 25, altı aylığı 12,5 lira. Dış ülkelerdeki abonelerden 5 lira fazla ücret alınır.
İlânın santimi 8 liradır.
TÜRKİYE YAYINEVİ

KUŞLAR, TOPRAĞIN ALTINDAKİ SOLUCANLARI NASIL BULURLAR?

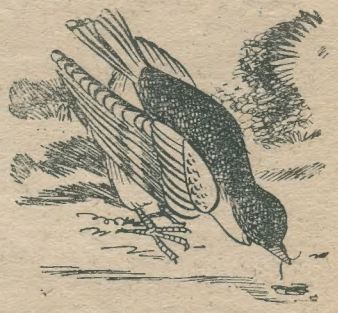

Kuş mâtehassıslarına bakılırsa, kuşlar, solucanların mevcudiyetini işiterek değil, görerek farkederler. Bu arada kuşun başını ileri uzatması, daha iyi görebilmek içindir. Kuşlar bu sayede, yeraltındaki hareketleri görebilirler. Bazan da toprak altındaki hareketleri ayakları vasıtasiyle hissederler. Tesadüf neticesinde seçtikleri bir yeri kazarak boş yere solucan aradıkları vaki değildir.

İNSAN KORKUDAN ÖLEBİLİR Mİ?

Evet. Tıp kitaplarında bu gibi vak'alardan bahis vardır. Korkunun, vücutte büyük fizikî değişiklere yol açtığı anlaşılıyor. Bunlardan bazıları ölüme sebep olacak derecede şiddetli olmaktadır.

YAVUZ SULTAN SELİM'İN ÖLÜMÜ

MISIR'ın, Hicaz'ın, Doğu Anadolu'nun, Irak, Surye, Lübnan ce Filistin Fatihi Yavuz Sultan Selim, İstanbul'dan Edirne'ye hareket etmişti.

İki ay önce, sarayda, bahçede dolaşırken ekseriya yanında bulundurduğu Hasan Can'a, sırtında birşey olduğunu ve kendisine ıstırap verdiğini söylemişti.

Hasan Can muayene etti. İki küreğinin arasında, etrafı kızarmış bir çıban gördü ve tedavi edilmesi gerektiğinden bahsetti.

Fakat Yavuz, bir gün hamamda bu çıbanı daha olmadan sıktırdı ve azmasına sebep oldu. Bu, çok kuvvetli bir ihtimalle şiripençe dedikleri bir çıbandı. Kendisini tedavi ettirmeyen Yavuz hastalığı, ıstırabı çok arttığı halde ata bindi. Fakat Muratlı civarında, vaktiyle babası ile muharebe ettiği Sırt köyüne varınca fenalaştı.

Otağ kuruldu, Yavuz istirahate çekildi. Fakat bu büyük adam artık son saatlerini yaşıyordu. 1520 senesi Eylülünün 21/22 nci gecesi bitkin bir halde:

— Hasan Can, bu ne haldir? demişti.

Hasan Can cevap verdi:

— Sultanım ruhunuzu Tanrıya yöneltmenin zamanıdır.

— Ya biz şimdiye kadar Tanrıya yöneltmedik mi?

— Bu an, başka anlara benzemez Sultanım.

— Bana Kur'an oku Hasan Can.

Hasan Can Kur'an okumağa başladı. Büyük kahraman, onunla birlikte Yasin suresini tekrarladı. Fakat ikinci okunuş sırasında ruhunu teslim etti.

İsyan eden yeniçerilere:

— Korkaklar kadınlarının yanına dönsün. Beni seven arkamdan gelir. Kimse gelmezse ben yalnız başıma da giderim.

Diye haykıran Yavuz, o kahraman adam, büyük hükümdar artık ölümün kollarına serilmişti.

Türk İmparatorluğunu en yüksek ihtişamına ulaştıracak olan oğlu Kanunî Sultan Süleyman'a acele haber gönderilirken Yavuz oracıkta, otağının içinde, kazılan toprağa gömüldü. 1 Ekim tarihinde de cenazesi İstanbul'a getirilerek Fatih Camiinde namazı kılındı ve Sultanselim'deki türbesine gömüldü.

Yurt Sevgisi

Ben annemi, babamı severim: Dünya kadar,
Onlardan da sevgili mukaddes vatanım var!

Bir yanı Rumeli'dir, bir yanı Anadolu,
Taşında, toprağında sayısız cevher dolu!

Armağan etmiş onu ecdadımız bizlere,
Bakın şu mor dağlara, şu mavi denizlere!

Acep hangi yurtta var böyle eşsiz güzellik?
Hangi diyarda mevcut bu zenginlik, özellik?

Yaylası er yatağı, ovası Han otağı,
Yaşamış atalarım burda bir altın çağı!

Dalgalanır burcunda şerefle nazlı Hilâl,
Burdadır tam hürriyet, burdadır tam istiklâl!

Anlatayım bilmem ki size mâziden neler?
Ölmez birer hâtıra koyup gitmiş seneler!

Şu muhteşem anıta, şu camie bakınız,
Şu «Mübarek Adam» a, şu hâmiye bakınız!

Nerde görülmüş acep böyle güneşler, aylar?
Kimlerin eseridir şu türbeler, saraylar?

Şu rengârenk çiniler gelip sanki lisana,
Irkımın dehâsını haykırıyor cihana!

Şu «Levha» ya bakanın gözlerinden gelir yaş.
«Medeniyet» dediğin işte budur, arkadaş!

Fikir burda, his burda, san'at burda, fen burda.
Nasıl gezerim nasıl, bir el gibi ben burda?

Yiğitlik destanları ateşler de kanımı,
Nasıl vermem uğrunda seve seve canımı?!

F. Cemal Oğuz ÖCAL

Karındaşım

OĞUZ HAN

BÜYÜK TÜRK ROMANI - 17 -

Yazan: Aptullah Ziya KOZANOĞLU

— Sen benim adımı Manda Yutan mı koymuştun hele?

— Kulunuzun böyle bir terbiyesizlikte bulunduğunu aklıma getirmek bile istemem, bu soy adı benim değil, Oğuz çocuğun buluşudur.

— Ben de öyle biliyordum. Ne olursa olsun bu soy adını değiştirmemeyi daha uygun buldum. Yalnız ufak bir kelime yanlışlığı var. (Manda Yutan) kulağa hoş geliyor amma, mânâsı tatsız. Mandaların yutmak veya yutulmamakla birşey kazanıp kaybedecekleri yok. Fakat ben Oğuz'un ille de bu güzel (Urtus) elini Türk ordusuna güvenerek yutmak isteği karşısında, kendisini ve ordusunu yutmayı aklıma koydum. Yeni soy adımı da böylece (Türk Yutan) olarak değişti.

(Şimdi burada Oğuz Han olsa ne yapardı?) diye düşündüm. Güler yüzü bu güler yüz içinde amacına varıncaya kadar, yağını ürkütmeyen çakmak gibi gözlerini aklıma getirdim. Manda Yutan'ın gırtlağını sıkacağıma kendi dişlerimi sıktım.

— Bu kadar güne ve gönüle uygun bir soy adı duymamıştım, dedim. Siz yalnız kul değil soy adı seçmekte de eşsiz bir tanrı gölgesisiniz.

Ne konuşursa efendileri olan Çin hakanına duyuracaklarını bildiği için Manda Yutan, benden daha pişkin bir yağcı edası ile:

— Yok, dedi. Ben Tanrıların değil, benim ve hepimizin efendisi olan ünlü ve eşsiz yüce Çin Hakanının gölgesi olmakla şeref kazanmaktayım. O Çin hakanı ki, ondan önce Çin'e ve dahi dünya yüzüne bu değerde bir eşsiz hakan gelmemiştir. Adını ve başarılarını duyan her yoksul, kul büyük hakanımızın, bizim adî bir insan dölünden gelme et ve kemikten yapılı gövdemizin dışında bir varlığa, Tanrıların nurdan ve ateşten yuğrulmuş hamuruna sahip olduğuna iman eder.

Bu köpekçe sözleri, orda bulunan herkes alkışladı. Ve kendilerinin de yağcılıkta daha aşağı olmadıklarını belirtmek için hep bir ağızdan:

— O, Tanrıların oğludur.

Bu boncuk gözlü adamın hiç te kurda benzer hali yoktu

— O, eşi değil Çin'e, cihana gelmemiş bir armağandır!

— Ondan önce yeryüzüne inmeğe Tanrılık küçüklük saydıklarından, O, Hakan kılığında yüryüzüne inmiş Tanrıların ta kendisidir. Ve... Kendisinden sonra da kıyamete kadar da bu değerde kimseler gelemiyecektir...

Sahibinin iyi kötü hiçbir işi için kafasını yormayan cins bir av köpeği gibi bu Çinliler, başlarına geçen en budala bir kırkızın en sersemce işlerini bile akıllara durgunluk verecek şekilde alkışlıyor, gözleri kapalı, dilleri dışarda, neresi gelirse yalıyorlardı.

O gece ben de bu dalkavuklar arasına katıldım, eğlendik, içtik, içirdik, sevdik, sevildik diyemiyeceğim. Çünkü bu sofralarda sevki bile yaldızlı kaplar içinde satılıyor. Burada kırlangıç yuvasından, bülbül sütüne kadar herşey var. Fakat candan birbirine inanış yok.

Oğuz'un, şarın kapılarına dayandığını bildikleri ve ilk çaşıtı olan bizleri de yakaladıkları halde, eğlenmeyi, kurtuluş yollarını aramaktan daha kolay bulduklarından, yediler, içtiler sonunda da sızdılar.

Omuzlarımda taşıdığım yükün ağırlığını bildiğim için, ne içtim, ne sevdim, ne de beni seviyormuş gibi görünenlere uydum. Beni bu sofraların her şeyi iğrendiriyordu. Konağın damında yeyip içtiğimiz ve sızanları da uşaklar bacaklarından tutup iç odalara çektiklerinden, sabah tanyeri ağarırken, serin taşlara çenemi dayayıp, gün kavşağını gözetlerken kendimi yalnız sanmıştı.

Birden arkamda bu Çin'e vergi, kedi gibi sessiz bir yaklaşma ve mırıldanma duydum.

— Bu diyarlarda yağıları satın alırlar, canına kıymazlar, ama, satın alınanların hâlâ eski yurtları ve başbuğlarını düşündüğünü sezerlerse bu pis düşüncelerden kurtulması için kafasını yararlar.

Arkama döndüm. Her Çinli gibi yağısını keserken bile yüzü gülen, size tokat atarken e-

teğinizi öpen bir sansar surat, kafamdan geçenleri okuyabiliyormuş gibi:

— Yo! Yo! dedi. Kulunuza da ayrıca bir soy adı düşünmek için yorulmayın. Benim soyadım var ve bana çok yakışıyor.

— Daha önce hiç görüşmüş müydük? diye sert bir sesle tersledim.

O, çalı pidesi gibi pişkindi:

— Hayır veya evet, dedi. Bu sizin görüşünüze bağlı. Ben sizinle kötü insanlara vergi, yalan söyleyen dillerimizle değil, hakikati haykıran yyreklerimizin yardımı ile görüşmüştüm.

— Ben size yakışan soy adını elbette buldum.

— Ben kendi adımı beğenirim.

— Nedir?

— Kurt!

Bu çipil kirpik boncuk gözlü adamın hiç de kurda benzer yeri yoktu.

Yüzümü buruşturduğumu görünce:

— Yakıştıramadım, dedi.

— Evet, kurta benzer halin yoktur.

Boş bulundu:

— Ya neye benzerim?

— Sansara...

— Sansar mı?

— Evet, hani kümesin neresine saklarsan sakla tavukları enseleyip boğazlar.

— Ve ele geçmez...

— Taktığım adı beğendin.

— Hayır! Hayır! Sen beni sansara benzetirken, insanları da tavuklara benzettin. Ben insanlığın kâtibi değil, gönüllü uşağıyım, insanlığa yürekten bağlıyım.

— Burada ne iş görürsün?

— Burada beni av köpeği gibi kiraladılar. Benim iyi bir köpek olup olamadığımı düşünmediler.

— Sen de kurt olduğuna göre?

— Sizinle beraber, Oğuz Han'a (Urtus) ilinin kapılarını açacağız.

— Ben artık (Mung-Tiyen) başbuğun av köpeğiyim.

— Kurttan köpek çıkmaz.

— Sen her Çinli gibi beni ele verirsin.

— Hayır Doğan Bey... Boz kurt Doğan Bey - Senin soyadını Oğuz Han (Boz Doğan) diye koyduğuna göre, Kurt, her ne kadar köpek değilse de burnu koku alır. Benim gibi milyonlarca insan bir Oğuz Han'ın gelmesini bekliyor. Çin tek kendini eşsiz dünyaya eşi gelmemiş büyük hakan olarak tanıtmak için binlerce senelik Çine kendi ayarında baş gelmediğine bizi inandırmak için çırpınan bu (Manda-Yutan) ve efendisinden iğrendi.

— Yani ne alacak?

— Kendilerini tarihin ve diğer insanların üstünde gören bu köpek çobanlarını; buradan atmak için Oğuz Han (Urtus) kapılarına dayandığı zaman kapıları biz içerden açacak ve bizim aramızda bizim gibi yaşayanların arasına katılacağız.

☆

Sansarın dediği gibi yapmak, kapıları açmak için, Oğuz Han'la önceden belirtiğimiz gecenin sabahı, tanyeri ağarırken, Urtus'un kapılarını açmağa yanaştık, işe kırk kişi ile başlamıştık, aramızda Allak ve Sarsak da vardı. Fakat daha kapının önüne gelmeden çevremizin sarıldığını gördük.

Sansar:

— İçimizden birini satın aldılar! diye haykırdı. Yer ve zaman aman verse (Sansar) gibi kurnaz, kurt gibi koku alıcı olduğunu ileri süren bu akılsıza ben gerekli dersi verirdim.

(Devamı gelecek sayıda)

ÇOCUKLARIMIZA AHLÂK ve DİN ÖĞÜTLERİ-BİLGİLERİ

YOLLARIN BAŞI

BİR ŞEHİRDEN kalkıp memleketin çeşitli bölgelerine gidecek otobüsler hep bir MERKEZDEN kalkarlar. Otobüsler hareket ettikten sonra yolları gittikçe ayrılır ve birbirlerinden uzaklaşırlar. Kimi sıcak iklimlere, kimi soğuk illere, kimi iyi ve güzel şehirlere, kimi bozuk yollardan ıssız ülkelere giderler.

İnsan hayatında da böyledir. Bir insan ömrü boyunca gideceği yollar OKULDA başlar. Okul, en büyük hareket, gidiş merkezidir. Öyle bir hareket merkezi ki, buradan ayrılıp yola çıkanlar bir daha geri dönmiyeceklerdir. Uzun ve sonsuz yolların başı, OKUL'dur.

Başlangıç noktası insan ömründe çok önemlidir. İyiye giden, kötüye giden yolu seçmek ancak okulda mümkündür. İyiye veya kötüye gidiş KADER'i okul içinde ve okul yıllarında belli olacaktır. Bu KADER'in teşekkülünde sizin İRADE'niz tesirini gösterecektir. Hayatta nasıl bir insan olacaksanız, okul yıllarında olacaksınız. Ömrünüz boyunca gideceğiniz yol da bu zaman içinde belli olmağa başlayacaktır.

İnsanların ömürleri boyunca gidecekleri yolların başındasınız. Ne mutlu içinizden o çocuklara ki, İYİYE giden yolları bu noktada seçebilecek ve DOĞRU yollara gidebilecekler!...

KIRK YILLIK ÖĞRETMEN

ATALAR SÖZÜ

AT ÖLÜR MEYDAN KALIR YİĞİT ÖLÜR, ŞAN KALIR

İYİ bir at meydana şöyle bir çıktığı zaman gözleri okşar. İnsan bu güzel ata bakmakla doyamaz. Böyle bir at varlığı ile meydanı doldurur. Fakat öldüğü zaman boşalan meydan ondan hâtıra olarak kalır.

Fakat bir yiğit ölmekle boş kalan sadece bir meydan değil, hâtıralarda kalan onun şöhreti, şanıdır. Kahraman ve şerefli bir insan arkasında boş bir meydan, sessiz bir âlem bırakmaz; daima anılacak güzel işleri, bir kelime ile: ŞÂNI kalır.

Ay Alioğlu

ÖĞRETMENİNİZ DİYOR Kİ

Bir Bütünleme imtihanının acı yıldönümü

YAZAN: SADIK ÖVET

SEVGİLİ çocuklar,

Bütün dikkatimle neşenizi bozmamağa çalışıyorum. Fakat biliyorum ki, bu bütünleme kelimesi birçoklarınızı ürkütüyor. Bu ürkmeniz şimdi anlatacaklarım yanında hiçbir şey değil. Bakın anne ve babalarınız sizin için neler çekiyorlar. Ben öylelerini tanıyorum ki bu bütünleme yüzünden, aradan bir yıl geçtiği halde, üzüntü, üzüntüden de beter kahırdan kendilerine gelememişler. Baba bugün bile çocuğunun uğradığı haksızlığın etkisi altında bulunuyor. Anneyi hiç sormayın. Uzun zaman şerefli bir mesleğin hizmetinde bulunan bu kadın, daha çalışacak, kendisinden faydalanacak yaşta iken kederden, çok sevdiği mesleğini bırakmak zorunda kalmış. Bu iki insan şimdi üzüntülerile başbaşa yaşıyorlar. Dostları, arkadaş ve akrabaları onların bu durumlarına ilgi gösteriyorlar. Fakat nafile. Tanının birliğine inanmış gibi yürekten söylüyorlar:

— Çocuğumuz, haksızlığa ve gadre uğradı.

Ben de konuştum bunlarla. Dertlerine katıldım. Üzgün baba bakın ne diyor:

— Çocuğumuzu ilkokuldan sonra imtihanlarına soktuk. Sahtalarca testler, falanlar. Nihayet seçtiler, aldılar. Birtakım şatafatlı mektuplar, listeler gönderdiler. Çocuğumuz okula devama başladı. İlk yıllar gürültü, patırdı içinde geçti. Çocuğumuzun durumunu sormak için idareye yaptığımız müracaatlarda, birçoklarına olduğu gibi, bize de yukardan bakarak, anlayışsız lâkırdılar ederek, hattâ ayaküstü konferanslar vererek karşıladılar. Çocuğumuzun hatırı için bunları dinledik, durduk. Anlayamadığımız, günü ve modası geçmiş bu usullere tepki gösterdiğimiz bir yıl çocuğumuz, alicengiz oyununa benzer şekilde, sınıfta bırakıldı.

— Nasıl olur? dedim. Çocuk dersini bilince sınıfta niçin kalsın, bunun hesabını sormadınız mı?

— Onlardan hesap sormak ne haddimize. Bunlar karışık işler. Zaten çocuğumuz derslerden numara almış, fakat orta kısım âmiri tarafından, programda olmayan bir dersten imtihan edilmek suretiyle, sınıfta bırakılmıştı. Hiddetleri geçsin dedik, bir yıl onlara feda olsun dive düşündük. Nihayet başka bir ders yılı çocuğumuz orta ikide yarım numara için - pek bilmiyoruz ya - bütünlemeye kaldı.

Kederli baba, çantasından kâğıtlar çıkararak bir tanesini uzattı:

— Bakın, dedi, şu karnelere... Çocuğumun numaraları iyi. Hattâ bundan evvelki sınıfta birkaç dersten yüksek numara aldığı için bu derslerin imtihanına bile girmemişti. Fakat...

— Fakati ne? İşte çocuğunuz pekâlâ işi kavramış, dedim. Okula, derslere kendisini uydurmağa başlamış.

Babanın gözleri dumanlandı, yutkundu:

— Bizim ilk günlerde orta kısım âmiri ve öğrencileri kontrol eden adamla yaptığımız ufak tefek tartışmalar, sonra çocuğumuzun ağırbaşlı olması, haksızlık karşısında direnmesi, daha doğrusu onların stiline, yapmak istedikleri tipe uyma ölçüsünden aman zaman uzaklaşması bizi korkutuyor, kuşkulandırıyordu.

— Canım, bunlar sebep değil, dedi. Siz çocuğunuzu bütünlemeye hazırlamadınız mı?

Kederli baba acı acı güldü:

— Hazırlamaz olur muyuz? Aynı sınıfın öğretmenlerinden birisinin kursuna çok para istemelerine rağmen gönderdik. Çocuğum kendisine hazırlanan âkıbetten habersiz hevesle hazırlanıyordu. Nihayet bütünleme imtihanı gelip çattı. Merakla birçokları gibi ben de gittim. Sabah saat dokuzda içeri girdiler, öğleyin birbuçuktan sonra çıktılar.

— Anlayamadım, dedim, orta ikinci sınıf öğrencisi beş saate yakın imtihanda kalsın. Bu olamaz, her bakımdan sakat. Sonra...

— Çocuğum imtihandan kendisine güvenir halde çıktı. Birçokları kötümserdi. Sorular o güne kadar görülmemiş ağırlıkta ve tuhaflıkta idi. Maksatla yapıldığı anlaşılıyordu.

Üzüntü bana geçmişti sanki.

— Sonra, dedim.

— Çocuğumuz sınıfta kaldı, dediler. Kendilerine güvenemiyenler geçmişti.

Hayretim artıyor, hiç görmediğim, işitmediğim bu sözler karşısında şaşırıyordum. Sordum:

— Birşey yapmadınız mı?

— Yaptık, çok şey yaptık, çok şey yapıyoruz ve yapacağız, dedi. Nihayet komite toplandı. Falan filân çocuğunuz sınıf geçmiştir, diye tasdikname verdiler. Belki yanlışlığı düzeltmek, belki bizi atlatmak düşüncesile, bu yıl imtihana çağırdılar.

Gene kâğıtlar arasından birisini uzattı. Okulun başlığını taşıyan bu kâğıtta çocuğunun resmi vardı. Ve imtihana girmeğe hak kazanmıştır, deniliyordu.

— İyi ya, dedim. Bu adamlar belki yaptıklarına pişman oldular. Bu yıl alacaklardı. O da beş yıl yaşadığı okuluna, arkadaşlarına kavuşacaktı.

— Evet, dedi. Çocuğu hazırladık, okuluna kavuşacaktı. Fakat arkadaşlarına değil.

— Neden arkadaşlarına değil, dedim.

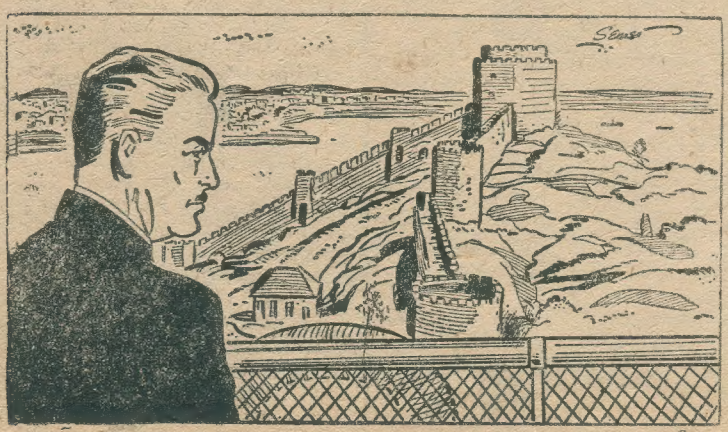

Baba, Boğaziçi'nin ortalarına doğru hırslı gözlerle bakıyordu.

ŞİNASİ

Kimdir?

Edebiyat ve gazetecilik bahislerinde adı geçen Şinasi 1824 te İstanbul'da doğmuştu. Tophane kaleminde memurken Fransızca öğrenmiş ve iki defa da Fransa'ya giderek umumî bilgisini ve bu yabancı dili kuvvetlendirmişti. Agâh Efendiyle birliüte Tercümanı Ahval, daha sonra 1862 de de Tasviri Efkâr gazetesini çıkarmıştır. Şiirde biraz zayıf olmakla beraber yazıları, zamanına göre, gayet kuvvetliydi. Birkaç eser bırakmış olan bu zat gazetecilerin hocası sayılmaktadır. 1871 yılı Eylülünün 13 ünde öldü.

— Bu çocuklar okula girdikleri zaman doksan, doksanbeş kişi idiler, çeşitli sebeplerle, şimdi kırk, kırkbeşe indiler.

Bu netice beni düşündürdü. Bu kadar emek ve masraf. Demek ki, bir orantı yaparsak, bunlar son sınıfa gelince, on-onbeş kisi kalacaklar diye hesap ettim.

— Peki, dedim. İmtihana sokmadımız mı ?

Ürperir gibi oldu. Ve:

— Tutan, filizlenen bir ağacı atmışlardı, biz tekrar eski yerine dikmek için onu oraya götürüyorduk. Fakat okula girdiğimiz zaman tüylerimiz diken diken oldu. Çünkü çocuğumun okuldan çıkarılmasına sebep olan adam, zehirini biriktirmiş ve avına son hücuma hazırlanan bir yılan gibi, imtihan komisyonu başında sanki çocuğumu bekliyordu.

— Neden Maarif Vekâletine şikâyet etmediniz, dedim.

— .....

Düşündü, düşündü. Birşeyler söylemek istedi.

Çocuğun annesi için için ağlıyor. Baba, Boğaziçi'nin ortalarına doğru, hırslı gözlerle derin derin bakıyordu.

BUNLARI BİLİYOR MUSUNUZ?

GÖZLER KAPALI İKEN DÜZ BİR HAT ÜZERİNDE YÜRÜMEK NİÇİN ZORDUR?

Pek az kişi iki ayaklarıyla müsavi adımlar atarlar. Bir ayak umumiyetle ötekinden daha uzun adım atar. Alelâde yürüyüşte nereye gittiğimizi görebildiğimiz için, bu kusuru otomatik olarak düzeltmekteyiz. Orman gibi ıssız bir yerde kaybolanlar, aynı sebepten ötürü, düz giderek ormandan çıkacak yerde, daireler çevirmek itiyadındadırlar.

FENA BİR MİSAFİR

Pireyi bilirsiniz: Bugün yeryüzünde memleketler vardır ki oralarda bu hayvanı kökünden kurutmuşlardır. Fakat gene yeryüzünde öyle yerler vardır ki, yalnız bir evde bu hayvanın yüzlerce çeşidi yaşar... İşte Belçika Kongosu'nda bu pirelerin bir cinsi varmış. Bu hayvan insanın derisinde bir delik ve derinin altında da köstebek gibi yol açıyormuş. Sonra münasip gördüğü bir yere beş altı yumurta bırakıyormuş. Bu yumurtalar büyüdükçe orası şişiyor ve nihayet koskoca bir cerahat şişi oluyormuş... Bu yüzden kanı zehirlenip ölenler sayılamıyacak kadar çokmuşlar.

Yerliler buna biricik çare olmak üzere sivri bir sopa ile şişleri delip bu yumurtaları ve pireyi çıkarıyor, sonra oraya gazal yağı ve bataklık çamuru sürüyorlarmış. Böylece tedavi edilenlerin de kurtulduğu pek görülmüyormuş.

İşte size belâlı bir misafir... İnsan vücudünü apartman gibi kullanan, keşke yalnız o olsaydı, daha ne kadar sayısız hayvanlar ve mikroplar var, değil mi?

GALATA KULESİ

İstanbul'da iki tane yangın kulesi vardır. Bunlardan biri Galata kulesidir. Bu kulenin eski adı (İsa Kulesi) dir. Dördüncü Haçlı Seferinde İstanbul üzerinden geçmek isteyen Avrupalılar yarı yolda bu isteklerinden cayıp İstanbul'daki Bizans İmparatorunu şehirden çıkarmışlar ve burada yerleşmişlerdi. İmparator Paleoloe, Cenevizlilerin yardımile bunları tekrar kovdu. Cenevizlilerden gördüğü iyiliğe karşılık Galata'yı onlara verdi. Cenevizliler 1349 yılında Galata'nın çevresini bir duvarla kuşatırlarken bu kuleyi de yaptılar. Kulenin bir duvar içinde 146 basamaklı bir merdiveni vardır. Tepesinde tahta bir köşk vardır. Bu köşk birkaç kere yanmış, yeniden yapılmıştır.

Kule yüksek olduğu için hangi tarafta yangın olduğu kolayca görülebilir; telefonla itfaiyeye haber verilir.

HAYAT BUDUR

Kapaktaki resmin hikâyesi

YAZAN: K. TUĞCU

★

SELİM, Değirmendere'deki küçük çiftliğe gittiği zaman herşeyin değişik olduğunu görmüştü. Onu iskelede bekliyen, o, herkesin gözü üstünde kalan parlak ve mavi otomobil değildi. Zayıf, yaşlı bir arabacı sebze kırıntıları bulunan yaysız arabadan ona seslenmişti. Ömründe ilk defa bindiği bu araba, çarşıya da uğramış bir hayli yük almıştı.

Adına çiftlik dedikleri on dönümlük toprakların üzerinde bele kadar yükselmiş ekin vardı. Annesi ve babası, şosenin kenarındaki kapıda onu bekliyorlardı. Babasının elinde küçük bir çapa, annesinin koluna geçmiş bir uzunsu sepet.

Etrafta ne bir hizmetçi, ne de ana ve babada eski kıyafet. Onlar çiftlikte gündelikle çalışan bir rençper ailesi gibi.

Babası koleje yazdığı son mektubunda çıtlatmıştı:

«İstanbul'da yazı geçirmemize imkân yok. Tatil olur olmaz Değirmendere'ye gel. Parayı idareli kullanman da lâzım.»

Birşeyden haberi yoktu. O akşam sofrada çeşidi az bir yemek yerken babası anlattı:

— İşler hiç te iyi gitmedi bu sene. Senin okul taksidini verebilmek için annen elbiselerinden, ben de İstanbul'daki eski yaz tatilinden vazgeçmeğe maruz kaldık. Kısacası elimizde şu topraklardan ve şu meyva ağaçlarından başka birşey yok. Herşeye yeniden başlamağa, bir çiftçi gibi yaşamağa mecburuz.

Hizmetçilere yol verilmişti. Yiyecekten, giyecekten kesilmiş, eğlence tamamen ortadan kalkmıştı. Babası:

— Şişli'deki apartmanın parası ancak borçlarımızın büyük kısmını kapatabildi, dedi. Bütün bu yuvarlanışın sebebi de büyük sermaye yatırdığım bir geminin batması.

O zamana kadar para sarfını hiç düşünmeyen ve en zengin bir şekilde, yaşıyan ve eğlence peşinde koşan küçük aile, tepetaklak gelmişti.

Ertesi sabah küçük mutfağın bitişiğindeki masada kahvaltıyı hazır bulmuştu. Fakat kapı açıktı, annesi ve babası ortada yoktu.

İleride, ağaçların altındaki hışırtılara doğru gitti. Annesi garip bir âletle çiçek kümelerinin dibinde çalışıyor. Babasının elinde kocaman bir süpürge.

Durdu ve aydınlık bir yüzle seslendi:

— Buradayız Selim, kahvaltı ettinse gel bize yardım et!

Kahvaltıyı yatağına getirten, bütün tatil arkadaşlarına ziyafetler çeken, motosiklet kıran, en pahalı elbiseleri yırtan, dünyada birşeyler beyenmiyen Selim, şimdi babasının dizine dayanmış, onun sözlerini dinliyordu:

— Evet yavrum, artık herşeye veda! Yaşamak, seni yetiştirmek için çalışmamız lâzım. Bilhassa borçlarımızı ödiyeceğiz. Bu ilk işimiz.

Selim üç tatil ayını çalışmakla geçirdi. Tavuklara bakmak, koyunların peşinde koşmak, ahır temizlemek, hattâ bir aralık orakla ekin biçmek onun tatil eğlencelerinden oldu.

Nasıl çalışmasın ki, uykudan, yorgunluktan gözleri kapanan annesi geç vakitlere kadar çalışıyor, babası gece iki defa kalkarak hayvanlara bakıyor ve bir gündelikten kâr etmek için tutulan işçilerin arasında akşama kadar orak biçiyor.

Artık müsrifliğe, takım takım elbiseye, her istediğinin alınmasına, şımarıklığa elveda. O sene okul başladığı zaman babasından mektup mektup üstüne alıyordu. Taksit vaktinde verilmediği için az daha onu çıkartacaklardı.

Ertesi sene de böyle oldu. Annesinin mektupları da acıklıydı:

— Baban çok yoruluyor, sıhhatini kaybediyor. Aman yavrum, bir an önce tahsilini tamamlamağa bak.

Tam üç sene bu sıkıntıyı çektiler. Nihayet Selim, koleji bitirdi. O, mezuniyet imtihanlarının yapıldığı son gün, diploma merasiminden beş dakika sonra mavi otomobilden annesi ve babası çıkmışlardı. Selim biraz şaşırdı. Hattâ:

— Neye böyle yeni elbiseler yaptırdınız, bu otomobilin ne lüzumu var, dedi. Önce borçlarımızı ödemeliyiz.

Annesi birdenbire ağlamağa başladı. Babası ona sarıldı:

— Selim, dedi. Sen okadar müsrif ve şımarık bir hal almıştın ki, okumandan ümidi kesmiştik. Benim servetime güveniyordun. Müsrifliğe alışmıştın. Ortaya böyle bir mesele çıkartmakla senin için tahsil kadar ehemmiyetli olan iktisadı, çalışkanlığı sana kazandırdık. O hal devam etseydi sen okuyamayacak, sefih bir insan olarak yetişecektin. Seni yetiştirmek için biz bütün bu sı-

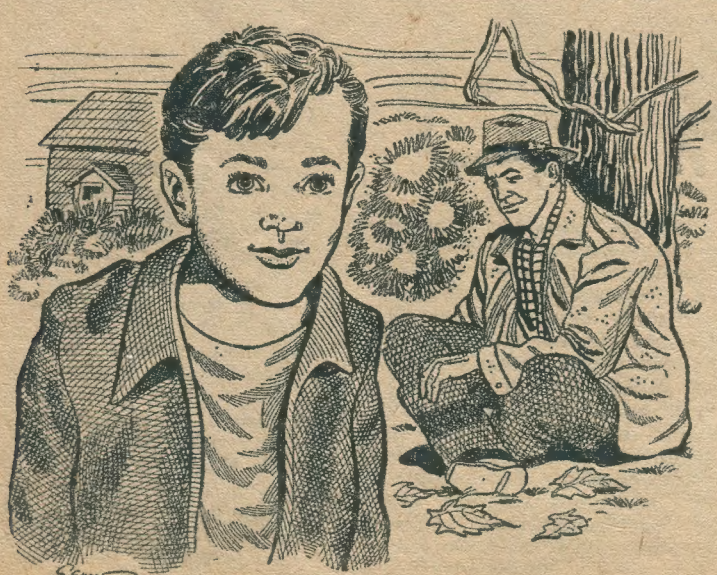

— Evet yavrum! Artık herşeye veda! Yaşamak, seni yetiştirmemiz için çalışmamız lâzım.

TARİHTEN BİR HİKÂYE

Bekir Subaşı Nasıl Yakıldı ?

TARİHÎ ve çok zengin bir şehir olan Bağdat'ta, o sırada Bekir Subaşı denilen çok zengin ve nüfuzlu bir Ağa vardı. Yurdun bu uzak bölgesinde, sayısı on iki bin kadar olan askeriyle başkaldıran aşiretlerin üstüne gider, Osmanlı hükûmetinin bir komutanı gibi davranırdı.

Bağdat Valisi Yusuf Paşa bu hırslı adamla anlaşamıyor, onun elinde oyuncak gibi kalıyordu. Yusuf Paşa bu şımarık komutanı başından atmak için Mehmet Kamber Ağa ile anlaşmış, bir aşiret üstüne giden Bekir Ağa'nın yokluğundan faydalanmış ailesini ortadan kaldırıp kendisini Bağdat'a sokmamak istemişti.

Fakat Bekir Subaşı'nın oğlu bu olanları babasına bildirdi ve elindeki askerle Kanber Ağa ile çarpışmaya başladı.

Yusuf Paşa merd bir vali idi. Fakat birgün mazgallardan bakarken kör bir kurşunun değmesiyle şehit oldu. Bunun üzerine de Kanber Ağa daha fazla dayanamadı. Bekir Subaşı'ya teslim oldu.

Bekir Subaşı, Kanber Ağa'yı iki oğluyla beraber bir kayığa koydu. Kayığı neftle tutuşturup Dicle nehrinin üstüne bıraktı. Kanber Ağa iki oğluyla beraber bu korkunç işkence ile yanıp gitti.

Osmanlı Hükümdarı Bağdattaki bu cinayeti haber alınca Bağdat'a Süleyman Paşayı vali olarak gönderdi. Bekir Subaşı valiliği kendisine istediği için paşayı Bağdat'a sokmadı. Hükûmete karşı geldi. Diyarbakır Valisi Hafız Ahmet Paşa bir ordu ile Bağdad'ı muhasara etti.

Bekir Subaşı üzerine gönderilen ordu ile başedemiyeceğini anlayınca hemen İran Hükümdarı Birinci Abbas'a haber göndererek şehri kendisine teslim edeceğini söyledi.

Şah Abbas, hem kaleyi teslim almak için adamlar gönderdi, hem de otuz bin kişilik bir ordu. Hafız Paşanın yanındaki zaferi elde edecek kadar asker yoktu. Bağdad'ı İranlılardan kurtarmak için Bekir Subaşı'ya Bağdat Beylerbeyliğinin kendisine verileceğini söyledi. Bekir Subaşı bu sefer Şah Abbas'a verdiği sözden de dönmüştü. Çünkü Bağdat Valisi ve Paşa olmuştu.

Fakat Şah Abbas, Bekir Paşanın oğlunun ihaneti yüzünden şehre girdi. Bekir Subaşı'yı yakalatıp bir demir kafes içine koydu. Tam bir hafta eziyet ve işkence ettikten sonra, onun Kanber Ağaya yaptığı gibi, kendisini neftle tutuşturulmuş bir kayığın içine koydurup Dicle nehrine saltverdi ve orada diri diri yaktı.

kıntılı hayata katlandık. Artık müşterihiz. Paramız, itibarımız hepsi yerinde, fazla olarak ailemiz çalışkan bir evlât kazandı.

Selim kararlı ve müdrik bir genç olarak:

— Beni kötü huylarımdan vazgeçirmek için katlandığınız sıkıntılı hayatı ben de yaşamak istiyorum, dedi. Bütün sene nasıl çalışacağımı tasarlamıştım. Bu tatili de çiftlikte geçirelim baba.

MERAKLI Bahisler

ŞİMŞEK VE GÖK GÜRÜLTÜSÜ

Ekseriyetle çocuklar gökgürültüsü ve şimşekten korkarlar. Bir çocuk için etrafının hava ile kaplı olduğunu anlamak kolaydır da, bu havanın aynı zamanda elektrikle yüklü olduğunu anlamak pek güç gelir. Bir çocuğa şimşek elektriklenmedir dense kâfi gelir.

Dikkat etmişseniz, fırtına kopacağı zaman nereden geldiği belli olmayan bir rüzgârın çıktığı görülür. Alimler diyorlar ki: Bu rüzgâr hava tabakalarında yükseldikçe havayı serinletir içerisindeki sıcak havayı soğutarak su haline getirir. Rüzgârın yükseklere doğru giden hızı bu teşekkül etmiş yağmur damlalarını biribirinden ayırır. Ufak yağmur damlaları rüzgârla beraber fırtına bulutunun üstüne sürüklenirlerken ağır olanları daha aşağı tabakalara düşerler.

İşte yükseklere çıkan ince yağmur damlaları negativ, aşağı düşenler ise positiv elektrikle yüklüdürler. Bulutun bu iki parçası arasında elektrikî kuvvet, ikisinin de birleşmesine yardım edecek kadar kuvvetlendiği zaman müthiş bir parlama olur ve böylece şimşek meydana gelmiş olur.

SİZİNLE ŞİMŞEK ARASINDA KAÇ MİL VADIR?

Bunun hesabı gimşehin sesinin duyulması ile ışığının görülmesi arasındaki geçen zamanın ölçülmesine dayanır. Işık o kadar süratle görünüp sona erer ki, ne olduğunun hemen hemen farkına varamayız. Bunun için şimşeğin ışığının görülmesi ile gürültüsünün arasında geçen zamanı ölçebilirseniz kısaca sizinle yıldırım arasındaki mesafeyi bulmuş olursunuz.

BİLGİ KÖŞESİ

NİÇİN EL SIKIYORUZ?

Her olayın, her hareketin, her âdetin elbette bir hikâyesi vardır. Teleskop'un bulunuşu, Amerika'nın keşfi, buhar makinesinin icadı gibi...

Çocuk Haftası, ilime ve bilgiye karşı büyük ilgisi olan sevgili okuyucularına, bu haftadan itibaren dünyanın en meraklı olaylarının hikâyesini, alışkanlıklarımızın, örf ve âdetlerimizin nasıl başladıklarını kısaca vermeğe çalışacak.

Hepimizin merak ettiği, basit fakat hemen hergün yüzlerce defa yaptığımız bir hareket var: El sıkmak. Bunu niçin yapıyoruz, dostlarımızın elini neden sıkıyoruz, bu hareketin mânası nedir, nerden gelmiştir biliyor musunuz?

İşte el sıkmanın hikâyesi:

Çok eski devirlerde, polisler, koruyucu diğer kuvvetler olmadığından, halk daima yanında, elinde silâh taşır; böylece herhangi bir taarruza karşı hazırlıklı bulunurdu.

Karanlıkta harekete geçen düşman, devrin âdetlerini bildiğinden çok temkinli davranır, avının silâhlı olduğunu sevdiği için de, kötü arzularını yerine getirmek hususunda oldukça zorluk çekerdi.

Hem o devirlerde bugünkü gibi aydınlatıcı vasıtalar da yoktu. Bu sebepten, karanlık bastı mı, elinde silâhı olmayan kimse sokakta kalamazdı. Zamanla silâh taşıma işi gündüze geçti. Zira düşmanlar, birbirleriyle gün ışığında karşılaştıkları anda çarpışmağa başladılar. Artık bir memlekette bile silâhsız tek insana rastlanmaz oldu.

Günler, yıllar geçti. Bu yersiz ve lüzumsuz düşmanlıklar yavaş yavaş unutulmağa başlandı. İnsanlar sokakta birbirlerine rastlayınca, ellerinde silâh olmadığını göstermek, dostluklarını ispat etmek için el sıkmağa başladılar. Eller birbirlerine uzatılınca ortada düşmanlık ve silâh olmadığı anlaşılır, böylece insanoğlu hemcinsi ile daha rahat, daha emin konuşabileceğini anlardı.

Demek ki, el sıkma âdeti, insanların kendilerini korumak gayesiyle silâh taşımalarından sonra ortaya çıkmış ve bugün artık, saygı, dostluk ifade eden güzel bir hareket haline gelmiştir.

BALIKLAR KARADA DA YAŞARLAR

Suya alışık, suda doğup büyüyen balıklar karada nasıl yaşar diyeceksiniz. Haklısınız. Ama biz her balıktan bahsetmiyoruz ki... Adına «Çamur Balığı» dediğimiz bir cins balık vardır ve bu balık hakikaten suyun dışında da yaşar. Yalnız «Çamur Balığı» mı? Hayır, vücutlarına kâfi miktarda su depo edebilen daha başka balıklar da bir zaman için karada yaşayabilirler. Fakat «Çamur Balığı» nın birtakım özellikleri göze çarpar:

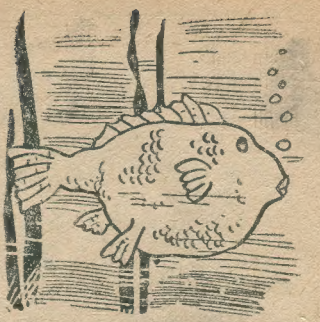

Bunların hem solungaçları ve hem de küçücük akciğerleri vardır; bulundukları nehir, yazın kuruyunca hemen kendilerini çamura gömerek tehlikenin geçmesini beklerler. Bu kuraklık sekiz ay bile devam etse «Çamur Balığı» yine de bekleme uykusuna rahatça devam eder. Hattâ çok zaman karaya bile çıkar. Şurda burda dolaşır Sonra karışık solungaçları olan, her haliyle insanı hayrette bırakan «Kedi Balıkları» da bunlardan aşağı kalmaz. Onlar da canları sıkılınca sırıklara ağaçlara tırmanıp vakit geçirirler.

KURTULUŞ GÜNLERİ

Kurtuluş Savaşı'nda Yunan sürülerinin işgal ettiği şehirlerimizden 16 Eylülde Bandırma, 18 de Erdek ve Biga, 20 de Mihalıççık ve Sivrihisar, 23 te Lâpseki kurtarılmıştı.

YUNANLILARIN ÇEŞME'DEN VAPURLARLA FİRARI

Kendilerini Bizans'ın varisi ve Anadolumuzun eski sahiplerinden sanarak uşaklığını yaptıkları bir devletin yardımı ile Anadolu'ya saldıran ve haçlı orduları kadar can ve ırz düşmanı olan Yunan sürüleri, insanlıklarının bütün çirkinliğini, ruhlarının bütün kepazeliğini göstermek için kaçışları sırasında her tarafı ateşe verip, yaralıları süngüleyerek 18 Eylülde Çeşme'den kendilerini gemilere atarak, mağlûp, mahcup firar ettiler.

MUSTAFA KEMAL'E GAZİ ÜNVANI VERİLMESİ

Sakarya Meydan Muharebesi'ni kazanması üzerine Büyük Millet Meclisi, Mustafa Kemal'e 19 Eylülde «Gazi» ünvanını ve Mareşal (Müşir) rütbesini verdi.

YAVUZ SULTAN SELİM'İN ÖLÜMÜ

Sekiz seneden fazla Osmanlı hükümdarlığını yapan İran, Suriye, Mısır seferlerini yapmış ve hepsini kazanmış olan büyük ve kahraman Yavuz Sultan Selim 21 Eylül 1520 de öldü. Fatih'in torunu ve Kanunî Sultan Süleyman'ın babası idi.

AHMET RASİM'İN ÖLÜMÜ

Meşhur fikir ve kalem adamlarımızdan Ahmet Rasim 21 Eylül 1932 de öldü. Onun güzel ve içli şarkıları da hâlâ çalınıp söylenmektedir.

17 ÇOCUK HAFTASI

İÇ MECMUA

DENİZİN DİBİNDEN KURTULDUKTAN SONRA YILDIRIM KAPTAN, MERKEZE, YENİ VAZİFE ALMIYA GİTTİ...

...SENİN, BENİM, DAHA DOĞRUSU BÜTÜN DÜNYANIN YANDIĞI GÜNDÜR YILDIRIM!
BU DOS-YANIN İÇİN DE NE VAR DI?
11-1
YENİ HAZIRLADIĞIM SUNİ PEYK'A'NIN PLANLARI VARDI.
SUNİ PEYK'A, NEDİR DOKTOR?
1957, John F. Dille Co.
MAKİNE BEYİN TARAFINDAN İŞ-LETİLEN BİR SİLAH..
PEKİ BU SUNİ PEYK NE YAPA-CAK?
EĞER ONDAN YÜZBİNLER-CE YAPILIP DA....
YÜZ-BİNLER-CE Mİ? BU İMKÂN-SIZ DOKTOR!
11-2
DOKTOR HUER, YILDIRIM KAPTANA SUNİ PEYK DÜŞMANIN ELİNE GEÇER-SE NELER OLACAĞINI ANLATIYORDU.
PLANI OLDUKTAN SONRA BU İŞ BİR HAF-TADA YAPI-LIR.
© 1957, John F. Dille Co.
SONRA BUNLA-RIN HEPSİNİ DÜNYAYA SAL-DI MI MAHVOL-DUK DEMEK-TİR...

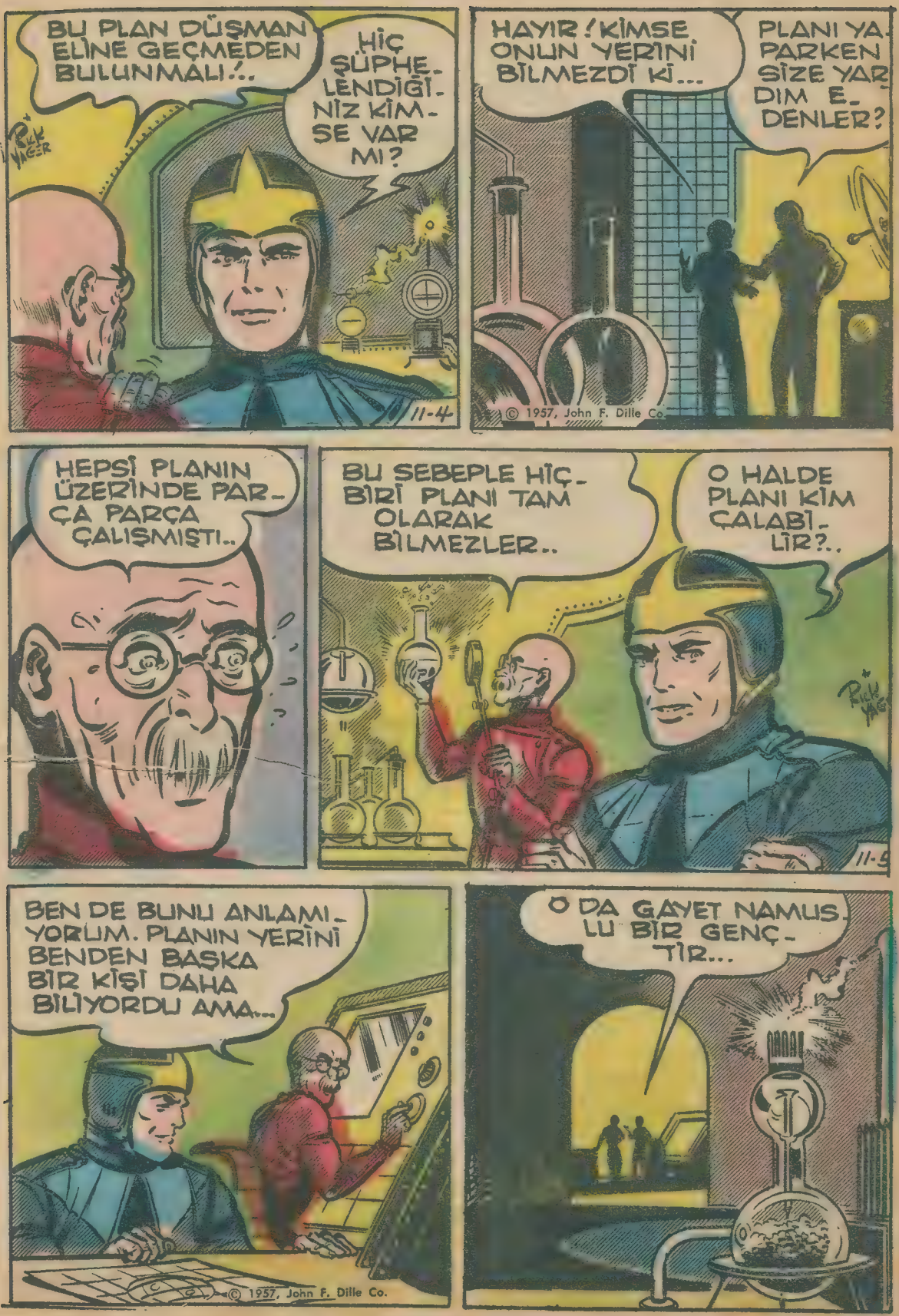
BU PLAN DÜŞMAN ELİNE GEÇMEDEN BULUNMALI!..
HİÇ ŞÜPHELENDİĞİNİZ KİMSE VAR MI?
RICK YAGER
11-4
HAYIR! KİMSE ONUN YERİNİ BİLMEZDİ Kİ...
PLANI YAPARKEN SİZE YARDIM EDENLER?
© 1957, John F. Dille Co.
HEPSİ PLANIN ÜZERİNDE PARÇA PARÇA ÇALIŞMIŞTI..
BU SEBEPLE HİÇBİRİ PLANI TAM OLARAK BİLMEZLER..
O HALDE PLANI KİM ÇALABİLİR?..
RICK YAGER
11-5
BEN DE BUNU ANLAMIYORUM. PLANIN YERİNİ BENDEN BAŞKA BİR KİŞİ DAHA BİLİYORDU AMA...
© 1957, John F. Dille Co.
O DA GAYET NAMUSLU BİR GENÇTİR...

ADI DR. KİNTUPS... KENDİSİ BAŞ ASİSTANIMDIR.
ŞU ADAMI BİR GÖREYİM BAKALIM!..
İŞTE BURASI DR. KİNTUPS'UN ŞAHSİ LABORATUARIDIR!
© 1957, John F. Dille Co.
DOKTOR, SİZE ARKADAŞIM YILDIRIMI TANIŞTIRAYIM.
MEŞHUR YILDIRIM KAPTAN DEĞİL Mİ?
KASADAN SUNİ PEYK'A, NIN PLANLARI KAYBOLMUŞ. NE DERSİNİZ?
EVET. BEN DE ÇOK ÜZÜLÜYORUM.
KLİK
MİLLÎ EMNİYET TEŞKİLATININ HABERİ OLURSA HIRSIZI YAKALAR.
BENCE İKİNİZ YENİ BİR PLAN YAPIN HEMEN!
© 1957, John F. Dil
SİLAH DÜŞMANIN ELİNE GEÇERSE BİZ DE HAZIR OLMUŞ OLURUZ.
DERHAL PLANA BAŞLIYALIM.

DR. KİNTUPS'U GÖZÜM PEK TUTMADI.
O GAYET DÜRÜST BİR İNSAN. DIR.
RICK YAGER
11-8

NE DERSENİZ DEYİN BU ADAM HOŞU. MA GİTMEDİ.
GÖ. RÜNÜŞE ALDANIYOR. SUN.
© 1957, John F. Dille Co.

KİNTUPS, EŞİ BULUNMAZ BİR ASİS. TANDIR.
TEK BAŞINA BU PLANI YAPA. MAZDI AMA...

DOKTOR HUER'LE YILDIRIM KAPTAN MÜNAKAŞA EDİ- YORLARDI...
PLANI BİTİR. MENİZ İÇİN ELİN. DEN GELENİ YAP TI. BİTİNCE DE ONU ÇALDI.

BEN SANA "HAYIR" DEDİĞİM ZAMAN, BANA İNANMALISIN!
© 1957, John F. Dille Co.

..ÇÜNKÜ ONUN HAKKINDA POLİSE BİLE TAKKİKAT YAPTIRMIŞIMDIR.
PEKİ BU TAHKİKA- TIN NETİCESİ NE ÇIKMIŞTI, DOKTOR HUER?..
RICK YAGER
11-11

DR. KİNTUPS LEKESİZ BİR İNSANMIŞ...
DEMEK BÖYLE.

BU ADAMIN HIRSIZ OLDUĞUNA EMİNİM. AMA DELİL YOK...
© 1957, John F. Dille Co.

BU İŞİ POLİS HALLEDEMEZ İŞ YİNE BANA DÜŞTÜ.
YENİ HAVADİS-LERİ YAZIYOR!
11-12

AA..YILDIRIM KAPTAN..SİZİ GÖRDÜĞÜME SEVİNDİM.
BEN DE DOSTUM.
© 1957, John F. Dille Co.

GAZETE Mİ İSTİYORSU-NUZ?
HAYIR! SENDEN BÜYÜK BİR YARDIM BEKLİYORUM!

BAŞÜSTÜNE KAPTAN! EMİRLERİNE HAZI-RIM.
BÜTÜN ARKA-DAŞLARINI TOP-LA. BİR SAAT SON-RA ESKİ GARAJDA BULUŞALIM.

İŞTE ESKİ GARAJ! BAKALIM ÇOCUKLAR GELMİŞLER Mİ?
© 1957, John F. Dille Co.
YILDIRIM KAPTAN! HEPİMİZ HAZIRIZ!
AFERİN ÇOCUKLAR ÇAKI GİBİSİNİZ HEPİNİZ!
ARKADAŞLAR! DÜNYA TEHLİKEDE.. HEP BİRLİKTE BU TEHLİKEYİ YOK ETMEYE ÇALIŞACAĞIZ!
SEN EMRET! BİZ YOK EDERİZ!
DOKTOR HUER'İN LABORATUARINDAN GİZLİ BİR SİLAHIN PLANLARI ÇALINDI. BEN DOKTOR KİNTUPS'DAN...
© 1957, John F. Dille Co.
... ŞÜPHELENİYORUM. HEPİNİZ ONUN PEŞİNE TAKILACAK ŞÜPHELİ HAREKETLERİNİ BİLDİRECEKSİNİZ.
YILDIRIM KAPTANIN EMRİNİ DUYDUNUZ ARKADAŞLAR! HAYDİ!
İŞ BAŞINA

BU ÇOCUKLAR BİR KAÇ ZOR İŞTE BANA YARDIM ETMİŞLERDİ.. İNŞALLAH BUNU DA BAŞARIRLAR...
© 1957, John F. Dille Co
ÇÜNKÜ BİR HAYDUTUN AKLINA ÇOCUKLAR TARAFINDAN TAKİP EDİLECEĞİ GELMEZ.
BUNDAN SONRA DİKKATLİ OLMALISIN DR. KİN-TÜPS!
SANA ÖYLE BİR ÖLÜM KAPANI HAZIRLADIM Kİ... MUTLAKA DÜŞECEKSİN.
1957, John F. Dille
ŞU LABORATUARI BİR KOLAÇAN EDEYİM..
MIKNATISLI IŞIKLA ŞU PENCEREYİ AÇAYIM BAKALIM...
GELECEK SAYIDA:
SUNİ PEYK "A"

MUSİKİ BİLGİLERİ

Müziğe hangi yaşta başlamalı?

Müzik yaşı ekseriyetle intihap edilecek çalgılara göre değişir. Çalgılara göre de beş altı yaşından itibaren çocukların müzikle ilgilenmesi kabildir. Çocuklarının müzik istidadını gören anne-baba, onları bu yaştan itibaren ciddi şekilde hazırlayabilirler. Bu yaşlar için intihap edilecek çalgı umumiyetle piyanodur. Daha büyük yaşlar için de diğer çalgılar kabildir. Müzik bütün insanlar tarafından sevilen birşeydir. Küçük yaşlarda başlıyamamış olanlar büyüdükleri zaman da pekâlâ öğrenebilirler. Fakat umumiyetle müziğin başlama yaşı çocukluk devrelerindedir.

Hangi çalgıları tercih etmeli?

Müzik âletleri cinsiyet tâyin etmeden hemen herkes içindir. Yalnız, kurulmuş bir gelenek sebebile kızlara daha az yorucu âletlerin öğretilmesi âdet olmuştur. Erkekler daha kuvvetli yaradılışlı olmaları bakımından nefesle çalınan çalgılar üzerinde de muvaffak olmaktadır. Kızlar için tavsiye edilecek çalgılar: piyano, harp, keman, mandolin gibi nisbeten az yorgunluk verenlerdir. Hele piyano ve harp gibi olnlar, kızlar için en yakışıklı sazlardır. Fakat bunların ikisi de pahalı çalgılardır. Bu sebepten keman, mandolin, kısmende viyolonsel kızlara tavsiye edilir.

Erkek çocuklar için tavsiye edilecek müzik araçları, hemen hemen hepsidir. Erkekler bilhassa nefesle çalınan çalgıların hepsinde muvaffak olmuşlardır. Kadınlar içinde de flût, saksafon, trompet gibi nefesli kontrabas gibi erkek kuvveti isteyen telli çalgılar çalanlar bulunmakla beraber bunlar daha ziyade erkek sazlarıdır. Bu alışkanlığı olmaması bakımından kadınlarda güzel durmamaktadır.

Nuri Sami KORAL

KAR PARSLARI

Kar parslarının cinsi bugün pek azalmıştır.

Bugün dünya hayvanat bahçelerinin en kıymetli hayvanlarından biri kar parslarıdır. Kedi sınıfının en güzeli olan kar parsları demirperde gerisi memleketlerinde bulunduğu için çok zorlukla elde edilebilmektedir. Kar parsları Asya'nın Himalâya Dağları çevresinde, 2000 ile 6000 metre yükseklikte yaşar. Soğuk bölge hayvanı olduğu için kılları öbür parsların kıllarından daha uzun, kalın ve parlaktır. Bu hal onlara daha ağır gövdeli bir görünüş verir. Halbuki gövde bakımından hepsi aynidir. En büyük boyları kuyruk ucuna kadar iki buçuk metre, kuyruklarının uzunluğu bir metredir. Çelik kapanlarla yakalanır.

3 ARKADAŞ

HİSSİ VE ÖĞRETİCİ ROMAN — 17 — YAZAN: KEMALETTİN TUĞCU

— Senin adın ne?

— Ömer. Senin de Özcan değil mi?

— Ha? Ama sen nereden biliyorsun beni. Yoksa Haydarpaşa Lisesinden arkadaş mıydık?

Birden sıkıldım. Ona yemeklere saldırdığını bildiğimi belli etmek istemedim ama çok zeki bir çocuktu. Birden:

— Yoksa sen de orada mıydın? dedi.

— Nerede?

— Beni garsonlar dövmüştü. Vitrini kırdım da.

Artık kendisi söylemişti. İnkâr etmedim:

— Evet, dedim. Karakola bile geldim. Seni dövdüklerine şahitlik edecektim ama barıştırdılar seni.

Uzun uzun önüne bakarak düşündü. Birden kalktı. Hiçbir şey söylemeden yürüyüp gitti. Biraz sonra ben de onun gittiği tarafa doğru yürüdüm. Caminin duvarına sırtını dayamış. yere oturmuştu. Yanından geçerken:

— Bu gece nerede yatacaksın, dedim. Bak hava kararıyor. Galiba yağmur yağacak.

— Ne bileyim ben, dedi. Hem yağmurdan korkmam. Şimdi yaz. Soğuk olursa fena. İnsan üşüyor.

— Bahçekapı'daki bekleme yerine gidelim mi? Ben dün akşam oradaydım. Saat on ikiden sonra oradaki memurları uyuyor. Kimse karışmıyor.

— Sana darılmazlar. Yolcu sanırlar. Ama ben serseriyim. Orasını bile çok görüyorlar.

— İstersen yıkık bir medrese var. Oraya gidelim. Ben yalnız korkuyorum orada. İnsan karanlıkta bir tuhaf oluyor.

— Uzakta mı?

— Çok uzak değil. İstersen gel. Yağmur başlamadan varırız oraya.

Kalktı. Yanımda yürümeğe başladı. Bir dükânda yarım ekmekle yirmi kuruşluk pastırma aldım. Caddeden dar sokaklara saptık. Kubbeleri yağmurdan göçmüş, etrafını otlar bürümüş medreseye gittik. Ortalık iyice kararmıştı. Tek tük yağmur taneleri dökülüyordu. Ben önden giderek molozların ilerisindeki yarım kalmış kubbenin altına vardım. Orada iki gece yattığım sırada yeri yerinizlemiştim. Eski elbiselerim de orada duruyordu. Onları bulup çıkarttım. Ceketimi ona verdim:

— Şunu giy arkana, dedim.

Omuzlarına aldı. Eski pantalonumun da üstüne yan yana oturduk. Ekmekle pastırmanın yarısını ona verdim. Hiç ses çıkarmadan yedi.

Yavaş başlıyan yağmur gittikçe azıttı. Yıkık tavandan sular damlıyor, ara sıra bir kırık tuğla, bir harç parçası yakınlarımıza düşüyordu. Ama yağmurdan korunabiliyorduk.

Ara sıra çakan şimşek gözlerimizin içini yakıyor, etrafı mavi bir ışığa boğuyor, arkasından korkunç bir gök gürültüsüyle altımız zıngırdıyordu. Fırtınanın bu korkunçluğu karşısında konuşacak birşey bulamadan susuyor ve bakınıyorduk.

Birden onun uyumuş olduğunu gördüm. Sabaha kadar artık hiç uyanmadı. Hep inliyor, bir tarafı ağrıyormuş gibi acıklı acıklı söyleniyordu.

Ben de uyumuşum. Ortalık ışıyınca gözlerimi açtım. Gece ayaz oluyordu. Özcan hâlâ uyuyordu. Sırtımı rutubetli taşlara dayamıştı. Kirli ayaklarında kabuk tutmuş sıyrıklar, kesikler vardı.

Güneş doğdu, ışıkları olduğumuz yere kadar uzandı. Özcan gözlerini açtı. İlk işi bana bakmak oldu. Ben de ona gülümsedim.

— Komiser bey, ben davamdan vazgeçiyorum!

— Şimdi nereye gideceksin? dedi.

— İş aramağa, dedim. Ama akşama yine buraya geleceğim.

— Niye bekleme odasına gitmiyeceksin, orası tahta.

— Fena mı, burada beraber kalırız.

— Benim için mi geleceksin?

— Evet!

— İyi ama Omer, benim sana ne faydam var?

— Arkadaşlık bu!

— Arkadaşlık mı?

— Öyle ya. Candan iki arkadaş. İnsan iki kişi olursa dertleşir. Birbirine yardım eder.

— Ben sana yardım edemem ki...

— Ne yardımı edecektin? Ben senden birşey beklemem. Arkadaş oluruz. Ama birgün belki sen de bir iş bulursun. Başımızı sokacak bir yerimiz olur. Herkesin barındığı bir yer var. Bizim de olur.

— Bunlar boş şeyler.

— Sen arkadaş olduğumuzu istemiyor musun?

— Onun için demedim. Elbette isterim. İstemez olur muyum. Bana yiyecek verdin. Ceketini verdin, daha ne...

Evet, artık biz iki arkadaştık. O benden daha düşkündü. Beraber yola çıktık. Akşam buluşmak üzere ayrıldık. Bütün gün dolaştım. Bir iki yerde çıraklık buldum. En küçük bir paraya razıydım ama üç ay yemek bile vermeden çalıştırmak istiyorlardı.

Cebimde tam iki lira kalmıştı. Günü bir simitle geçirdim. Akşama fırından sıcak sıcak bir ekmek alarak medreseye gittim. Hava yeni kararıyordu. Seslendim, bana:

— Ömer, sen misin? diye karşılık verdi.

Bütün gün yine birşey yememiş. Yarım ekmeği hiç nazlanmadan yedi. Bana yaptığı işi anlattı. Ayağını cam kestiği için dolaşamıyormuş ama buraya gelmiş, gündüz olduğu için etrafı iyice görmüş. Molozların altına bir tahta kerevetle çuval parçaları bulmuş. Tahtaları yere sermiş. Çuvalları güneşe gösterip kurutmuş, silkelemiş, tahtaların üstüne yaymış. Molozları temizlemiş.

Ertesi gün iş aramağa gitmedim. Barındığımız yerin iki tarafı duvardı. Düzgün taşlardan bir duvar daha yaptık. Ellerimiz acıdı, kollarımız yoruldu ama kendimize küçük bir odacık yapmış sayılırdık. Gidip gelmek için yolu da temizledik.

(Devamı gelecek sayıda)

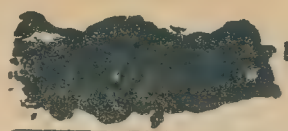

HER HAFTA
BİR İLİMİZ

ZONGULDAK

Zonguldak limanının uzaktan görünüşü.

Zonguldak, bizim kömür ilimizdir. Uzun Mehmet adlı bir köylü maden kömürünü bulduktan bir zaman sonra burada kömür çıkarılmağa başlanmış, Zonguldak'ın hayatı da o zaman başlamıştır. Bu da pek eski bir zaman değil, doksan senelik bir iştir.

Zonguldak kömür bölgesi günden güne açılıyor, büyüyor, nüfusu da artıyor. Meselâ 1955 nüfus sayımında Zonguldak şehrinin nüfusu 492.422, yüzölçümü 7.449 Km.² dir.

Zonguldak'ta kömür ocakları denize pek yakın yerde bulunur. Hattâ bazı mağaralar denizin altında ilerler. Bu denize yakınlığın pek büyük faydası vardır. Çünkü uzun boylu taşıma masraflarına katlanmadan kömürü kolayca gemilere yüklemek mümkün oluyor.

Kömür almağa gelen gemilerin kolayca barınabilmeleri için Zonguldak'ta iyi liman tesisleri de yapılmıştır. Şehir Kokak adı verilen bir dere boyunda kurulmuştur. Bu dere basık tepeli dağlar arasında süzülerek, kıvrımlar çizerek akar, Karadeniz'e varır. Şehirde birkaç yüz metre uzunluğunda, dar bir kumsal vardır. Bu kumsal küçük bir koy teşkil eder. Sıtları yeşil fundalıklar ve ağaçlıklarla kaplı olan Zonguldak'ın yeni ve güzel yapıları, geniş, düzenli yolları vardır.

Zonguldak'a tiren de gider. Burası bizim büyük endüstri bölgelerimizden biridir. Yalnız Karadeniz'de değil, bütün Akdeniz'de, ne de Karadeniz'de Zonguldak'tan başka kömür çıkaran hiç bir liman yoktur.

Zonguldak aynı zamanda Zonguldak ilimizin merkez ilçesidir. Bu ile bağlı diğer ilçeler şunlardır: Bartın, Çaycuma, Devrek, Ereğli, Safranbolu, Ulus, Eflâni Karabük, Kurucaşile.

ÇOCUK HAFTASI ŞEREF KÖŞESİ

Gönül YAPICI ☆ Fatih, Akşemseddin İlkokulu, Sınıf 3/A, No. 59

Fikret AKER ☆ Kastamonu, Gazipaşa İlkokulu, Sınıf 1/B, No. 130

Ünal YARICI ☆ İskenderun, Kurtuluş İlkokulu, Sınıf 5, No. 333

Ertuğrul YÖNEY ☆ Malatya, Gazi İlkokulu, Sınıf 3/B, No. 370

Oya GÜZ ☆ Adapazarı, Sakarya İlkokulu, Sınıf 5, No. 471

Mehmet ENDER ☆ Ankara, Sakalar İlkokulu, Sınıf 1/A, No. 165

Levent ERÇETİN ☆ Üsküdar, Paşakapısı İlkokulu, Sınıf 1, No. 24

Melih ERÇETİN ☆ Üsküdar, Paşakapısı İlkokulu, Sınıf 1, No. 147

Murat ÇULCU ☆ Kocamustafapaşa İlkokulu, Sınıf 1/B, No. 504

Türkay GÖKBERK ☆ Fatih, Aksaray I İlkokulu, Sınıf 2, No. 70

Şâmil GÖKBERK ☆ Fatih, Yusufpaşa İlkokulu, Sınıf 2/A, No. 108

Aykut MUTLUER ☆ Gemlik, Şehit Cemal İlkokulu, Sınıf 5/A, No. 254

Fikret YILDIRIM ☆ Karabey İlkokulu Sınıf 5/A, No. 434

Nuray KONAKÇI ☆ Çankırı, Kurtuluş İlkokulu, Sınıf 3, No. 520

Erhan YENER ☆ Denizli, Selçuk İlkokulu, Sınıf 5, No. 738

Güler DİLER ☆ Üsküdar, Halil Rüştü İlkokulu, Sınıf 4/A, No. 72

Nurten DİLER ☆ Üsküdar, Halil Rüştü İlkokulu, Sınıf 1/B, No. 570

Meral BARKAN ☆ Şişli, Ondokuzmayıs İlkokulu Sınıf 1/B, No. 79

Gülçin KÖKSAL ☆ Erzincan, Atatürk İlkokulu, Sınıf 4, No. 128

Zekiye YALMAN ☆ Uşak, Bireylül İlkokulu, Sınıf 3, No. 459

İZOP'TAN HİKÂYELER

Keçi ve Çocuk

Vazifesi keçilere çobanlık etmek olan bir çocuk akşam olunca keçileri bir araya topladı, köye dönmeğe hazırladı. Yalnız keçilerden bir tanesi bir türlü çağırısına gelmiyordu. Bir kayanın dibinde durmuş, yeşil otları kemirmeğe devam ediyordu. Sabrı tükenen oğlan yerden bir taş parçası aldı ve bütün kuvveti ile keçiye doğru fırlattı. Taş, keçinin boynuzlarına çarptı ve ikiye ayırdı. Çocuk çok korktu. Ne yapacağını bilemiyor, efendisinin dayağından çok korkuyordu. Bu korku ile keçinin karşısında diz çöktü, efendisine hiç bir şey söylememesi için yalvardı.

Keçi, «Hişşş...» diye onu susturdu, «Ben dilimi tutsam bile boynuzlarım olan biteni kendiliklerinden meydana koyacaktır.»

SAKLANMASINA İMKÂN OLMAYAN ŞEYLERİ SAKLAMAĞA ÇALIŞMAYIN.

Sezar ve Esir

Bir seyahati esnasında Roma İmparatoru Sezar ne zaman caddede yürüyecek olsa daima önü sıra bir esirin toprağı sulamakta olduğu dikkatini çekti. Ne tarafa gitse, ne yana dönse hep bu esirin yeri suladığını görüyordu. Nihayet bu esirin dikkatini çekerek yükselmek isteyen biri olduğuna karar verdi.

Bir esiri hürriyetine kavuşturmak için yapılacak olan merasimlerden birisi esirin yüzünü okşamaktı. İmparatorun çağırısına heyecanla koşan esirin üzüntüsü büyük oldu. İmparator soğuk bir sesle:

— Senin hareketlerini uzun zamandır tetkik ediyorum, dedi. Başka bir tarafta daha faydalı şeyler yapabileceğin yerde lüzumsuz işlerle uğraşıyorsun. Bu kadar kolay yanağını okşayacağımı zannediyorsan aldanıyorsun!

ÇALIŞMAK, DAİMA FAYDALI OLMAK DEMEK DEĞİLDİR.

CİLT KAPAKLARIMIZ HAZIRLANDI

Mecmuamız geçen sayısıyla birinci cildini tamamlamış ve cilt kapakları 4 renkli olarak hazırlanmıştır. Taşradan cilt kapağı isteyen okuyucularımızın bize 175 kuruş, mecmualarını göndererek ciltletmek isteyenler de 250 kuruş göndermelidirler.

İstanbul'a oturanlar, cilt kapakları 125 kuruş vererek idarehanemizden alabilecekleri gibi 200 kuruş mukabilinde de ciltlerini yaptıracaklardır. Ödemeli muamele yapmadığımız için, cilt bedellerini mutlaka posta havalesiyle veya damga ve posta pulu olarak yollamanız lâzımdır. Birinci cildimiz 750 Kr. a satılmaktadır.

EĞLENCE BİLMECE

Buradaki çiftlik binasının bahçesini 4 eşit parçaya bölün. Ama elde edeceğiniz parçalar hem aynı büyüklükte hem de aynı şekilde olsun!

(Halli karşı sayfada)

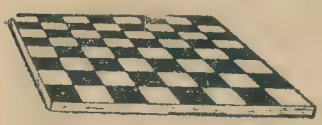

Şimdi de biraz aritmetik ve gemometri problemlerinden ayrılalım. Bir dama tahtasının birinci karesine bir pirinç, ikincisine iki, üçüncüsüne, dört, dördüncüsüne 8, beşincisine 16 pirinç tanesi koymakta devam ederek 64 kareyi doldurmak istediğiniz zaman tam 18.446.744.073.709.551.615 pirinç tanesine ihtiyacınız olacaktır! Bunca pirinci ise bir arada bir yerde bulmanıza imkân yoktur.

■

BORÇ VERİR MİSİNİZ?

Telefon çalar:

— Alo!

— Alo, sen misin Ahmet?

— Evet benim.

—Ahmed'in sesine benzemiyor.

— Canım Ahmet dedim ya!

— Ahmet olduğuna emin misin?

— El-bet-te!

— O halde beni dinle, Ahmet. Ben Selim'im. Bana elli lira borç verir misin?

— Ahmet geldiği zaman onu aradığını söylerim.

USTA DİLENCİ

Dilenci bir evin kapısını çaldı. Kapıyı açan kadına:

— Bir cekete şu düğmeleri diker misiniz? diye sordu.

Kadın:

— Tabii! dedi. İçeriye gir de dikeyim.

Dilenci içeriye girdi ve düğmeleri verdi. Kadın sordu:

— Ceket nerede?

— Yalnız bu düğmeleri buldum. Bunları bir cekete dikeceğinizi düşünmüştüm de!

Serilerin Sırası

3. LISTE

Koleksiyon yapabilmek için serilerin sırasını bilmek lâzım. Sondan geriye doğru, 8 ve 9. sayılarımızda iki liste verdik. Şimdi 3. listeyi veriyoruz. Bu listelere göre serilerinizi sıralayınız:

Adı	*Adedi*	*Yıl*
P.T.T. Bloku	1	1954
5. Uçak serisi	6	»
Havacılık	3	»
Avrupa Konseyi	4	»
Nato	3	»
Anıt Kabir	2	1953
30. Yıldönümü	6	»
Atatürk Seri 10	3	»
Atatürk Seri 9	11	»
Atatürk Seri 8	9	»
Halk Kredisi	2	»
Efes	6	»
Fatih Blok	1	»
Fatih Serisi	12	»
Resmi sürşar	7	»
Matbua pulları	4	1952
Aziziye Tabyası	3	»
Kızılay 75 Yıl.	2	»
Kore	4	»
Mekanik	3	»
0,50 surşarj	1	»
Viyana çift	16	»
Viyana dantelsiz	16	»
Viyana	16	»

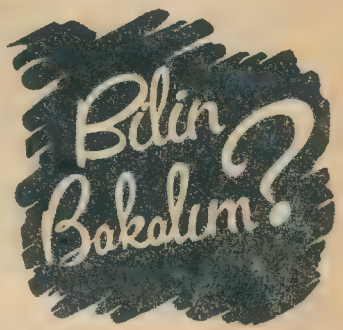

Bir adamın bir kuzusu, bir kurdu, bir de lâhanası varmış. Bunları evine götürürken önüne daracık bir köprü çıkmış. Bu köprüden ancak kendisi ile kucağına alabildiği şey geçebilirmiş. Yanındakilerin hepsini birden kucaklıyamadığı için birer birer karşıya geçirmeğe karar vermiş. Fakat ilkönce lâhanayı geçirse, o gidip dönüceye kadar kurt kuzuyu yiyecek, kurdu geçirse kuzu lâhanayı yiyecek. Zavallı adamcağız ne yapacağını şaşırmış; derin derin düşünmeğe başlamış. Fakat en sonunda bu zorluğu yenmiş ve birer birer hepsini karşıya geçirmiş.

Bakalım siz nasıl geçirdiğini bulabilecek misiniz? Bulamazsanız karşı sayfaya bakınız.

(Cevabı karşı sayfada)

■

DOKUZ HASTAM ÖLDÜ

— Söyleyin doktor, iyileşmem kabil mi?

— Yüzde yüz! İstatistiklere göre bu hastalığa yakalanan on kişinin dokuzu ölürmüş. Şimdiye kadar bu hastalıktan dokuz hastam öldü. Siz onuncusunuz!

SOLDAN SAĞA:

1 — Bir mevsim, bir mevsim daha. 2 — Bir sayı, kalın ses, numara. 3 — İsveç'in parası. 4 — Güzel bir böcek. 5 — Parlatıcı bir madde, hayvan evi. 6 — Keyifsiz. 7 — Yavrusu olmayan. 8 — Duman lekesi, defa, bir nota. 9 — Bir gemimiz, isim.

YUKARDAN AŞAĞI:

1 — Kumaş yapılan bir madde, yere inmiş bulut. 2 — Tok değil, öç, dünyanın dörtte üçü. 3 — Bir nehir taşıtı. 4 — Kirli. 5 — Sıçan, rüzgâr. 6 — Sobası olmayan. 7 — Irmak. 8 — Şöhret, evlenmemiş kadın, tersinden oku: İsim.

9 — Güç, nihayet.

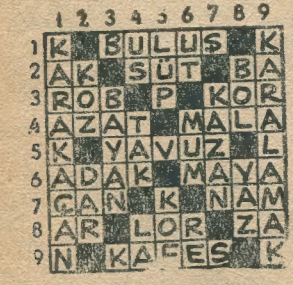

Geçen Haftaki Bulmacanın Halli

Karşı sayfadaki şekil bulmacasının halli

BİLİN BAKALIM'IN ÇÖZÜMÜ

İlk önce kuzuyu geçirir. Geri döner, kurdu geçirir. Bu sefer kuzuyu tekrar geri getirir. Lâhanayı alır. Kurdun yanına bırakır. Sonra tekrar döner kuzuyu alır. Böylece hepsi köprüyü geçmiş olurlar.

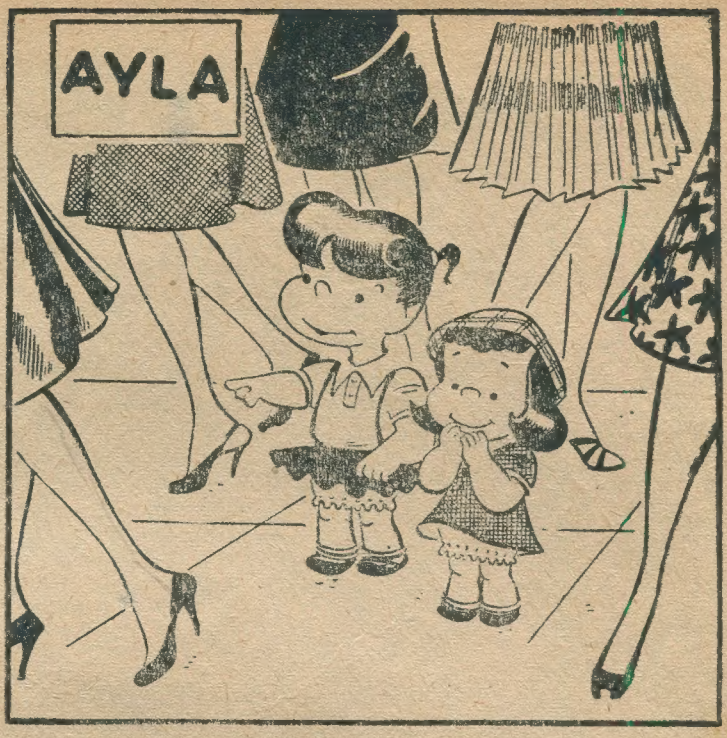

— Bak, bir çorap kaçığı daha yakaladım.

HATIRLADIĞI

Öğretmen Mehmed'e sordu:

— Geçen derste yine sana sormuştum, «Omurgalı hayvanlar» dersem ilk aklına gelen şey nedir?

— Geçen derste cevap vereceyip, sıfır aldığım

GEÇMEK

Bir pazar günü Ermanlar araba ile kıra gezmeğe gidiyorlardı. Erman da arabacının yanında oturuyordu. Arabayı arabacı sürüyordu ama kamçısı Erman'ın elindeydi.

Bizim küçük ikide bir:

— Aman arabacı, hızdı gidelim,şu önde giden arabada arkadaşlarım var,* onları geçelim! diye zıp zıp zıplıyordu.

Bunun üzerine babası:

— Senin hep böyle şeyler hoşuna gider! dedi. Bir de şu sınıfta geçmeğe heves etsen!

BULUNAN EŞYA

Köyden şehire gelmişti. Bir tramvay istasyonunda şu levhayı okudu: «Arabada unutulan eşya listesi»

Sevindi, kendi kendine:

— Şu şehir denilen yer hakikaten iyi bir memleketmiş! dedi.

Memura:

— Köyden şehire gelirken, benim arabada bir torba elma unuttum! dedi. Şunu bana verirsen yarısı senin olsun, yok eğer yedinse, ne yapalım, helâl olsun!

OLSAYDI

İki kişi kavga ediyorlardı. Yoldan geçen bir yolcu aralarına girdi, ayırdı, küçüğüne dönerek:

— Şu haline bak! dedi, daha sakalın çıkmamış, bir de kavga ediyorsun!

Küçük, kabadayı birşeydi, kızarak:

— Sakalım olsaydı ne olurdu sanki! dedi.

Ayıran adam korkmuş olacak ki, aşağıdan aldı:

— Hiç canım, gidip berbere tıraş olurdun!

SPOR

SUALLER ve CEVAPLAR

YAZAN · SULHİ GARAN

UÇUK okuyucularımdan bir çok mektuplar alıyorum. Bunlar haklı şekilde hatırlarına gelen veya bizzat şahidi oldukları birtakım yakaları sıralıyarak cevap istiyorlar. Çeşnisi itibarile birbirinden farklı ve uzun sorulan sualleri bu hafta ki yazılarımda derleyip kısaltarak cevaplandırıyorum.

S: Futbol oyunu niçin dörtgen şeklindeki sahada oynamıyor?

C: Beynelmilel futbol kaideleri oyun sahasını bu şekilde tertip etmiştir de ondan.

S: Bir stadyumun uzunluğu ve genişliği ne kadardır?

C: Stadyumlar muhtelif uzunluk, genişlik ve yükseklikte inşa edilir. Eğer sorulmak istenilen futbol sahasının eni ve boyu ise; onun da ölçüleri muhteliftir. Bu ölçülerden en normali; genişlik 70, uzunluğu 105 m. olanıdır.

S: Kale direklerinin yüksekliği kaç metredir?

C: Bir futbol sahasında iki tane kale, her kalenin de ikişer direği vardır. Kalelerin üzerindeki direğin ismi ufki direk veya üst direktir. Topraktan bu üst direğin alt kenarına kadar olan mesafe iki metre 44 cm. dir.

S: Penaltı noktasının kale çizgisine kadar mesafesi?

C: 11 metre.

S: İyi futbol oynamak için küçük ayaklar mı, yoksa büyük ayaklar mı makbuldür?

C: Bir oyuncu ayağının küçüklük veya iriliği, onun mükemmel bir futbol oynamasını icabettirmez. Eğer her küçük ayaklı iyi futbolcu olabilseydi bu takdirde cücelerin; yook her ayağı büyük insan şöhretli futbolcu heybetine sahip bulunabilseydi, o zaman da dev yapılı (meselâ Uzun Ömer gibi) kimselerin bu oyunda yekta kabiliyet taşımaları gerekirdi. Bir spor branşında muvaffakiyete erişebilmek için, vücudü teşkil eden uzuvlarını büyüklük ve küçüklüğünden ziyade; onların, daha doğrusu topyekûn bünyenin sağlam olması lâzımdır.

S: Futbol yalnız sol ayağı ile mi yoksa sağ ayağı ile oynayanlar, daha güzel oynarlar?

C: Böyle bir tefrik yapmak mümkün değildir. Nasıl ki, sadece sol elini kullanarak yazı yazan ve resim yapan kimseler; sağ ellerile çalışanlardan daha çok muvaffak olabiliyor veya bunun aksi de mümkün ise; bir futbolcu için de aynı şekilde varittir.

S: Haltercilik yapan kimselerin boylarının uzamadığı hakikat mıdır?

C: Daha önceki yazılarımızda belirttiğimiz gibi; vücut kâfi miktarda gelişmeden ağır spor yapılırsa; ondan fayda yerine zarar gelir. Hayli ağırlıktaki halterin kaldırılışı, ona çalışan küçüğün beden inkişafını zaafa uğratacağı için, halter, boks gibi ufak yaşta insanı yıpratan sporların yapılması tehlikelidir.

S: Bisiklete binmenin faydası var mıdır?

C: Tabii vardır. Çünkü o da bir nevi spordur. Şukadar ki bisiklete binen insan daha ziyade ayaklarını çalıştırdığı için, bu kimsenin eli ve kolları ile vücudünün diğer kısımlarını da başka spor çeşitleri ile faaliyete geçirmesi lâzımdır.

S: Küçük yaşta yüzmeye başlamanın zararı var mıdır?

C: Bidayette sığ yerlerde yüzmek, fazla açılmamak ve dipten ilerlemek için dalmaya gayret etmemek şartiyle yüzme zararlı değil, faydalıdır.

S: Voleybol ve basketbolda uzun boylu olmanın istifadesi var mıdır?

C: Vardır. Fakat bazen kısa boylu fakat çok mahir öyle oyuncular olabilir ki; boyunun uzunluğundan başka bir varlığı olmayan voleybolcu veya basketbolculara taş çıkartır.

NOT: Fırsat buldukça sorulan sualleri bu sayfada cevaplandırmağa çalışacağız.

Parker Quink kaleminizin ömrünü uzatır

Parker Quink, koruyucu Solv-x maddesini ihtiva eden yegâne mürekkeptir. Kaleminizi yazarken temizler, tıkanması ve aşınmasını önler. Sabit mavi-siyah, veya yıkanır mavi (Royal Blue) Quink mürekkebini güvenle kullanınız.

BUNU DUYDUNUZ MU?

AMERİKA'NIN MONTANA EYALETİNDE MUAZZAM BİR SU DEPOSUNU TRAKTÖRLER 1 METRE ÇAPINDAKİ KABLOLARLA ÇEKERLERKEN, YÜZLERCE SENELİK AĞAÇLAR, TIPKI BİRER KİBRİT ÇÖPÜYMÜŞ GİBİ, KABLOLAR TARAFINDAN KOPARILMIŞTIR...

İNSAN YİYECEĞİNİN VE GİYİMİNİN MÜHİM BİR KISMINI SAĞLIYAN KOYUNA, BU ÖZELLİĞİNİ SADECE YEDİĞİ OT VERMEKTEDİR

TEPKİLİ UÇAKLARIN SATIHLARININ GAYET PÜRÜZSÜZ OLMASI LAZIMDIR. ÇÜNKÜ BU MÜTHİŞ SÜRATTE YAĞMUR DAMLASI BİLE KAYA BÜYÜKLÜĞÜNDE TESİR YAPAR.

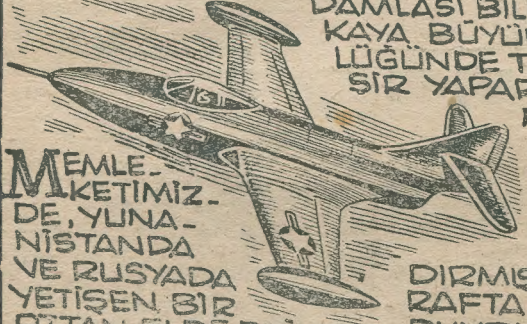

MEMLEKETİMİZDE, YUNANİSTANDA VE RUSYADA YETİŞEN BİR OTTAN ELDE EDİLEN REGLİS, SADECE EĞLENCELİK OLARAK DEĞİL İLÂÇ OLARAK DA KULLANILIR. BİRAYI KÖPÜRTMEK İÇİN REGLİSTEN FAYDALANILIR.

TEKSAS'TA KOYUNLARINI BEKLERKEN UYUYAN BİR ÇOBANI KOYUNLARINDAN BİRİ TOSLIYARAK UYANDIRMIŞTIR. SADECE ETRAFTA KURT KOKUSU DUYDUĞU İÇİN...

ÇOCUK HAFTASI

EN İYİ ÇOCUK MECMUASI

ACAR YÜZME YARIŞLARINDA

BİRAZ KIYIDA BAKALIM! YENİ YIL YÜZME YARIŞLARINA HAZIR LANACAK.. SIN!..

BİRAZ SO. GUĞA DAYA. NACAKSIN DE. POYA BİZ KOYDUM!

BRRR!.. EK. SİK OLMA!.

SOĞUĞA ALIŞACAKSIN DİŞİNİ SIKBİ. RAZ ACAR!.

HERHALDE ÖLMEMİŞİMDİR?

ACARYE DE İ. NCE FIRINA GİRDİ..

100°

GAS CO

OH HELE ŞÜ. KÜR!.. ŞİMDİ HAVA RAPORU. NU DİNLİYE YİM!...

YARIN HAVA ÇOK SOĞUK OLACAK!..

BANG!

YARIŞ BAŞLIYOR!..

KRAK!..

BE. REKETKİ ALETLERİMİ YANIMA ALMI. ŞIM!..

ARTIK OLU BUZLU DELİP YU. KARI ÇIKAYIM... HAYDİ HAYIRLI. SI...

NİHAYET BECERDİM! AYY!.

PİŞ NEHİRKUR. DU...OYU. NUMUZU BOZAR. SINHA!.

YANLIŞLIKLA NEHİRDEN ÇIKTIM!

TEŞEKKÜR EDE. RİM.. ŞAMPİYON OL. DUM.. FAKAT KO. NUŞMA YAPAM!. YACAĞIM!

ŞLAP!